

6. Správcovstvo, sejba a žatva

a) Klúčové verše z Písma

2K 9,6-15
Sk 20,35
L 12,42-48
Mt 25,14-46

L 19,11-27
1K 4,1-2
J 12,24
Sk 4,32-35

b) Čo je správcovstvo?

Správca je osoba, ktorej bol zverený majetok druhej osoby. Ako Ježišovi učeníci by sme si mali zapamätať, že všetko, čo máme, pochádza od Boha (Sk 17,25). Boh je vlastník a nás určil, aby sme boli jeho správcami (Mt 25,14). Preto musíme byť Božími správcami vo všetkom. Je to privilégium, ale aj zodpovednosť, pretože raz budeme musieť vydať počet z toho, ako sme hospodárili so všetkým, čo nám Boh zveril (R 14,12; 1K 4,2). Od dobrého správcu sa očakáva, že bude verný a oddaný svojmu pánovi (L 16,12) a že bude dobre zaobchádzať s pánovým majetkom. To znamená, že správca musí vždy konať v záujme vlastníka (Mt 25,14-30).

c) Päť oblastí správcovstva

1. Naše financie

a) Božie zábery vo vzťahu k peniazom

- Demonštrovať Božiu moc a potvrdiť Božiu lásku a starostlivosť o nás (Mt 6,32-34).
- Požehnať svoje deti.
- Zjednotiť kresťanov do spoločenstva, ktorého členovia sa o seba vzájomne starajú (2K 8,14-15).
- Potvrdiť Božie usmernenie a vedenie poskytnutím financií.
- Dať nám hojnosť v kresťanskom živote. Náš kresťanský život nemôže byť efektívny, pokiaľ si neuvedomíme unikátnu jednotu medzi dávaním a prijímaním (L 6,38; 2K 9,6).

b) Prečo by sme mali dávať?

- Biblia nás to učí (Mal 3,7-12).
- Pán Ježiš to prikázal (L 6,38).
- Milujeme Boha a dávaním mu môžeme ukázať svoju lásku k nemu (1K 13,4).
- Podľa Ježiša je požehnannejšie dávať, než prijímať (Sk 20,35).
- Naše srdce bude tam, kde je náš poklad (Mt 6,19-21).
- Takáto investícia smeruje do večnosti (1Tm 6,17-19).
- Kristus dal za nás sám seba (2K 8,9).
- Dávanie je Božia milosť (2K 8,1-5).
- Dávanie uvoľňuje Božie dávanie (Pr 11,24-25; Pr 19,17).
- Všetko, čo máme, sme získali prostredníctvom sily a zdravia, ktoré nám dal Boh (Dt 8,17-18).
- Boh chce zasiať naše peniaze ako semeno do svojej práce, ako investíciu viery tak, že budeme vidieť jeho rast a úžitok (2K 9,6-13).
- Chceme dávať slobodne a úmerne k Božiemu požehnaníu, ktorého sa nám dostalo (Dt 16,10).

"Sú tri druhy darcov: kremeň, špongia a medový plást. Ak chceme niečo dostať z kremeňa, potrebujeme kladivo; ak chceme vyžmýkať vodu zo špongie, musíme ju stlačiť, ale medový plást preteká sladkosťou sám od seba. Niektorí ľudia sú tvrdí ako kremeň, iní ako špongia - podriadia sa tlaku, zatiaľ čo niektorí dávajú bez toho, že by ich niekto prosil."

James Duff

Bohu máme dávať:

- ochotne (1Pa 29,3 a 5 a 9),
- obetavo (L 21,1-4),
- radostne (2K 9,7),
- poslušne (2K 9,13),
- slododne a ochotne (2K 9,7),
- úmerne a pravidelne (1K 16,2),
- veľkoryso (2K 8,2).

c) Desiatky

Dávanie desiatok je dávanie desatiny toho, čo sme prijali od Boha. Nie je to dar Bohu, ale uvedomenie si, že on je vlastníkom nášho života. Desiatok patrí Pánovi (Lv 27,30-34). Všetko na tejto zemi patrí Pánovi, a ten nás ustanovil správcami nad 90%. Avšak stále je tu ešte 10%, ktoré zostávajú jemu (Mt 22,21). Nový zákon učí, že dávanie nie je iba dávanie desatiny nášho príjmu Bohu, pretože táto desatina aj tak patrí jemu, ale že by sme mali dávať obetavo, tak ako to urobil Ježiš. A to niečo stojí!

"Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať, a komu veľa zverili, od toho budú viac žiadať."
(L 12,48)

Desiatky boli už pred zákonom. Prvý, kto dal desiatok, bol Abrahám, otec našej viery. Dal ho Melchisedechovi, kňazovi Najvyššieho Boha (Gn 14,18-20). Pre Ježišovo učeníka je dávanie desiatok priamy spôsob uznania kňazskej služby Pána Ježiša (ktorý je kňazom podľa Melchisedechovho poriadku; Žd 7,1-28). Nedávať desiatky znamená okrádať Boha a pripravovať samých seba o veľké Božie požehnanie (Mal 3,8-12; Pr 3,9-10).

V Starom zákone boli desiatky na podporovanie Levitov, ktorí nevlastnili žiadnu pôdu, ale slúžili Bohu. Dnes sú desiatky predovšetkým na podporu tých, ktorí naplno slúžia Pánovi (Nu 18,21-24), na fungovanie cirkvi, zboru a mali by sa dávať tak, ako to určuje Pán.

Ako prídavok k pravidelným príspevkom (ako sú desiatky) máme možnosť a privilégium slobodne obetovať Pánovi (2Ko 8,1-15). Môže to byť na zvláštne projekty, dary pre služobníkov, na špeciálne potreby Kristovho tela (vdovy, siroty atď.) alebo pre potreby sveta (hlad atď.)

"Nech si každý z vás v prvý deň týždňa u seba odloží, čo môže" (1K 16,2).

Ale zapamätaj si, že:

"Kto skúpo seje, skúpo bude aj žať, kto seje štedro, štedro bude aj žať" (2K 9,6).

2. Naš čas

Čas je vzácny, pretože ho je málo a nemôže sa opakovať. Musíme ho využívať na Božiu slávu (1K 10,31). Preto si potrebujeme stanoviť ciele tak, ako nám hovorí Boh a v Božej moci smerovať k ich naplneniu.

3. Naše telá

Potrebujeme obetovať svoje telá ako živú obeť, svätú a príjemnú Bohu, to je naša svätoslužba (R 12,1). Sme chrámom Ducha Svätého (1K 3,16; 1K 6,19-20), preto by sme svoje telá nemali vydávať hriechu, radšej by sme ich mali dať Bohu, aby ich použil tak, ako chce (R 6,13). On chce, aby sme žili zdravým

spôsobom života (Mk 6,31). To znamená, že by sme si nemali ničť zdravie obavami, prejedaním sa alebo fajčením. Ani z fyzického cvičenia si však nesmieme urobiť modlu! (1Tm 4,8)

4. **Náš majetok**

Všetko, čo máme, nám dal Boh, preto by sme mali naše pozemské bohatstvo a majetok využiť tak, aby priniesli Bohu slávu a rozšírenie jeho kráľovstva. Ježiš nás povzbudzuje, aby sme použili náš pozemský majetok k získaniu priateľov pre seba aj pre Boha (L 16,1-13). Náš domov sa môže stať miestom, kde sa preukazuje pohostinnosť a poskytuje pomoc.

5. **Naše prirodzené a duchovné dary**

Dary nám boli dané preto, aby sme nimi mohli slúžiť Bohu, Kristovmu telu aj ostatným ľuďom. Potrebujeme byť dobrými správcami našich duchovných darov a prirodzených talentov. Potrebujeme ich využiť tak, aby priniesli Bohu slávu a šírili jeho kráľovstvo.

d) **Sejba a žatva**

Ježiš povedal:

"Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám" (L 6,38).

Tieto verše sa síce týkajú odpustenia, ale princípy Božieho kráľovstva sú univerzálne. Viera neznamená iba dostávať od Boha. Nový zákon je plný Božích zaslúbení, ktoré nás povzbudzujú veriť, že Boh nám dá všetko, čo potrebujeme k naplneniu jeho vôle. Ježiš mnohokrát hovoril, že máme prosiť Otca, aby sme mohli prijať dobré veci, ktoré má pre nás pripravené (L 11,9-13). Sme povzbudzovaní prichádzať k Otcovi a prosiť ho o veci, ktoré potrebujeme. On je dobrý Otec a vie, ako dávať svojim deťom dobré dary. Boh sa však vždy zaujíma o naše motívy. Naša nestriednosť alebo snaha uspokojiť vlastné túžby nie je správnym motívom pre prosbu od Otca (Jk 4,2-3).

1. **Sejba pre Boha**

Viera funguje na základe Božích princípov sejby a žatvy.

"Veď kto skúpo seje, skúpo bude aj žať; kto seje štedro, štedro bude aj žať" (2K 9,6).

Boh sa nepozera iba na sumu peňazí alebo čohokoľvek iného, čo dávame. Pozera sa na srdce, ktorým to dávame.

(Mk 12,41-44)

"Každý tak, ako si umienil v srdci; nie zo žiaľu ani z donútenia, lebo veselého darcu Boh miluje" (2K 9,7).

Ak seješ pre Boha, pre Boha budeš aj žať. Božím zámerom je požehnať tých, ktorí pre neho sejú.

2. **Princípy tvorenia a nového stvorenia**

Boh tento princíp zabudoval do prirodzeného poriadku vecí. Žiaden rozumný farmár by nesedel a nepozeral na obilie, ktoré má v stodole. Zo sedenia a kochania sa nad málom, ktoré má, by nemal žiaden úžitok. Musí vstať, vytrhať burinu a porať neobrobenú zem. Potom musí včas zasieť semeno. Až potom, keď zasial, sa môže tešiť na bohatú žatvu. Takto pracuje aj Boh. Je to kľúčový princíp golgotského kríža. Ježiš ho poznal, keď povedal:

"Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu" (J 12,23-24).

3. Božia násobilka

Ludia viery sejú pre Boha. Ak Boh hovorí, aby zasiali peniaze, čas, energiu, alebo dokonca svoje životy, urobia to. Veria Otcovmu zaslúbeniu, že im to stonásobne vráti (Mt 19,29). To však nie je ich hlavná motivácia. Zameriavajú sa na Božie kráľovstvo. Chcú byť bohatí pre Kráľovstvo.

"Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše" (Mt 6,33).

"Jeho božská moc nám darovala všetko, čo treba pre život a nábožnosť, poznaním toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a mocou" (2P 1,3).

4. Neplytvaj Božím

Jim Elliott, misionár v Ekvádore, ktorý bol umučený pre svoju vieru, povedal:

"Nie je hlúpy ten, kto dáva to, čo by si aj tak nedokázal udržať a získava to, čo viac nemôže stratiť."

Boh nikdy neplytvá svojím semenom a zaslubuje, že za všetko, čo sme pre neho zasiali, nám vráti to najlepšie, čo môže dať. Ježiš povedal: "Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho" (Mt 16,25).

5. Aplikuj to do života

Satan okráda nebeské zdroje. Paralyzoval veriacich prostredníctvom sebeckých záujmov, sebalútosti a nenásytnosti. Cirkev má byť najväčším zdrojom uvoľňujúcim vieru na svete. Namiesto toho sa rozhodla nasledovať spôsob tohto sveta s jeho fondami a svetskými postojmi k financiám. Niet divu, že ju Boh nemôže požehnať. On môže požehnať iba tých, ktorí kráčajú cestou viery.

Boh často vracia požehnanie spôsobmi, ktoré sú dosť odlišné od semena, ktoré bolo zasiate, ale nikdy nedáva menej. Ježiš povedal, že požehnanjšie je dávať, než brať (Sk 20,35). V skutočnosti, prijímať by sme mali preto, aby sme opäť mohli dať.

"Ten, čo dáva rozsievачovi semeno a chlieb na jedenie, dá a rozmnoží vaše osivo a dá vzrast plodom vašej spravodlivosti. Budete vo všetkom obohatení, na všestrannú štedrosť, a tak sa bude naším prostredníctvom vzdávať vďaka Bohu" (2K 9,10-11).

e) Otázky a námety k diskusii

1. Keď máš nejakú potrebu, obrátiš sa na ľudí alebo sa obrátiš na svoj večný nebeský zdroj? Komu povieš, že niečo potrebuješ?
2. Reaguje Boh vždy na naše dávanie? (L 6,38; 2K 9,6)
3. "Čím sa odplatím Hospodinovi za všetky jeho dobrodenia, ktoré mi učinil?" (Ž 116,12) Diskusia.
4. Ak si dobre situovaný alebo bohatý, čo by si mal, ako Ježišov učeník robiť? (1Tm 6,17-19)
5. Aké nebezpečenstvo sa skrýva v bohatstve? (Mt 6,21 a 24; Mk 4,19)
6. Čo je našou nádejou, ak sme chudobní? (Jk 2,5)
7. Aký by mal byť náš postoj za akýchkoľvek okolností? (Fp 4,11-13)
8. Aké sú niektoré odmeny za dobré správcovstvo? (L 16,10-12; Mt 25,20-23; 31-40)

9. Prečítaj si Matúša 13,1-23 a podiskutuj si o tejto otázke na základe princípov seby a žatvy.
10. Pohovorte si o spôsoboch, ktorými ste siali pre Boha, a o spôsoboch, ktorými ste potom žali.

f) Zhrnutie a aplikácia

1. Ako Ježišovi učenici sme sa stali správcami Božieho majetku.
2. Potrebujeme byť dobrými správcami našich peňazí, času, tela, majetku a darov.
3. Ako Ježišovi učenici by sme mali dávať Bohu desiatky, ale mali by sme mu obetovať aj viac, než je desatina toho, čo prijímame. Veď všetko, čo máme, aj tak patrí Bohu.
4. Ak je Ježiš naozaj naším Pánom, mali by sme ho poslúchať. To znamená, dať, keď nás o to požiada, a dať takú sumu, ktorú on sám určí. Môžeme dávať radostne, vediac, že ak chodíme v poslušnosti, on naplní každú našu potrebu podľa svojho bohatstva v sláve (Fp 4,19). A nielen to. S potešením nám dá aj žiadosti nášho srdca (Ž 37,3-4).
5. Nemôžeme prekonať Boha v dávaní. Boh chce, aby jeho deti všade prosperovali, aj vo finančnej oblasti, ale aby mohli žať, musia aj siať. Zasiať peniaze alebo čokoľvek iné do práce pre Pána je investíciou viery, ktorá nám prinesie zodpovedajúcu odmenu.

